

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — London Borough of Harrow przeciwko Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department**

(Sprawa C-310/08) <sup>(1)</sup>

*(Swobodny przepływ osób — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, będącego małżonkiem obywatela państwa członkowskiego, i ich dzieci, będących obywatelami państwa członkowskiego — Zakończenie stosunku pracy najemnej przez obywatela państwa członkowskiego, a następnie opuszczenie przez niego przyjmującego państwa członkowskiego — Zapisanie dzieci do placówki edukacyjnej — Brak środków utrzymania — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 12 — Dyrektywa 2004/38/WE)*

(2010/C 100/03)

Język postępowania: angielski

**Sąd krajowy**

Court of Appeal

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: London Borough of Harrow

Strona pozwana: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal — Wykładnia dyrektywy 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) oraz art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Małżonka będąca obywatelką państwa trzeciego i jej dzieci, będące obywatelami państwa członkowskiego, którzy dołączyli do jej małżonka, będącego obywatelem tego państwa członkowskiego, w Zjednoczonym Królestwie, gdzie wykonywał on pracę jako pracownik najemny — Prawo pobytu małżonki i jej dzieci po utracie przez jej męża przynależności do państwa członkowskiego i po opuszczeniu przez niego Zjednoczonego Królestwa

**Sentencja**

W okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym dzieci obywatela państwa członkowskiego, który pracuje lub pracował w przyjmującym państwie członkowskim, i rodzic sprawujący nad nimi faktyczną opiekę mogą powoływać się w tym państwie na prawo pobytu wyłącznie na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie

swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r., a prawo to nie jest uzależnione od posiadania przez nich wystarczających środków utrzymania i pełnego ubezpieczenia zdrowotnego w tym państwie.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X Holding B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-337/08) <sup>(1)</sup>

*(Artykuły 43 WE i 48 WE — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Podmiot podatkowy złożony ze spółki dominującej będącej rezydentem i jednej lub więcej spółek zależnych będących rezydentami — Opodatkowanie zysków po stronie spółki dominującej — Wykluczenie spółek zależnych niebędących rezydentami)*

(2010/C 100/04)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd krajowy**

Hoge Raad der Nederlanden

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: X Holding B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretacja art. 43 WE i 48 WE — Uregulowanie pozwalająca spółkom dominującym będącym rezydentami na tworzenie jednego podmiotu podatkowego z jedną lub więcej spółek zależnych będących rezydentami, przewidujące opodatkowanie zysków tego podmiotu po stronie spółki dominującej — Wykluczenie z tego mechanizmu spółek zależnych niebędących rezydentami